

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **Slovenský pozemkový fond, zastúpeného advokátom Mgr. P. B.**, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Co 87/05-Na zo dňa 16. januára 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 131/2006-50 zo dňa 5. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 131/2006-50 zo dňa 5. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a potvrdil rozhodnutie žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava 5 č. 0-1-9-10/05roep.Rus. zo dňa 7. októbra 2005. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) vyhovel námietkam Hlavného mesta SR Bratislavy podaným proti návrhu ROEP v časti týkajúcej sa parciel vedených v pozemno-knižnej vložke č. X., k.ú. R. a register obnovenej evidencie pozemkov opravil tak, že pri parcele určeného operátu č. X. zrušil zápis v časti vlastníka K. M. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, J. H. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, R. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, L. H. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, v časti titul nadobudnutia pkv. č. X., a v časti vlastníka zapísala Hlavné mesto SR Bratislava vo

vlastníckom podiele 1/1, v časti titul nadobudnutia pkv. č. X. a zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že predpokladom prechodu vlastníctva veci na obec je vlastníctvo Slovenskej republiky a existencia práva hospodárenia národného výboru ku dňu 24.11.1990. Reagujúc na žalobnú námietku žalobcu konštatoval, že žiaden zo zákonov č. 229/1991 Zb. alebo zákon č. 330/1991 Zb. nerozlišuje a špeciálne neupravuje trvalú a dočasnú správu majetku štátu, či prechod vlastníctva štátu v dočasnej alebo trvalej správe národných výborov. V zákonnej úprave nie je určená podmienka, že táto správa národných výborov musí byť trvalá s prípadnou definíciou dôvodov, na základe ktorých k tejto správe majetku došlo.

Rozhodnutím ONV Bratislava – vidiek č. Pôd.15893/1957 zo dňa 26. októbra 1957 o výkupe dotknutých nehnuteľností a rozhodnutím ONV Bratislava – vidiek č. Pôd.6899/1958 zo dňa 20. apríla 1960 o prídelení boli parcely zapísané v pkv. č. X. k.ú. R., pridelené do vlastníctva Československého štátu – v správe pôdohospodárskeho odboru Rady ONV Bratislava – vidiek, z dôvodu verejného záujmu. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade boli preto splnené obidva predpoklady na prechod vlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaným v pkv. č. X., k.ú. R. na obec – Hlavné mesto SR Bratislavu v súlade s citovaným ustanovením § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb., a preto rozhodnutia a postup žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa sú v súlade so zákonom.

Krajský súd sa tiež stotožnil s právnym názorom žalovaného, že správny orgán prvého stupňa nepostupoval podľa § 12 ods. 1 zákona ako sa mylne domnieval žalobca v odvolaní, pretože na tento postup neboli splnené podmienky, keďže predmetom konania neboli pozemky zapísané na liste vlastníctva ale v pozemkno-knižnej vložke a vlastníctvo k nim nebolo osvedčené vydaním notárskeho osvedčenia, resp. potvrdené spísaním protokolu a zoznamu o prechode vlastníctva štátu na obec.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správy katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava 5 č. 0-1-9-10/05-roep.Rus. zo dňa 7. októbra 2005 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

V odvolaní tvrdil, že neboli splnené obidva predpoklady prechodu vlastníctva k dotknutým pozemkom na obec podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb., a to existencia práva hospodárenia, t.j. trvalej správy národného výboru ku dňu 24.11.1990. Dotknuté pozemky, ktoré prešli do vlastníctva Československého štátu na základe rozhodnutia ONV Bratislava – vidiek, odbor pôdohospodársky, o výkupe pôdy č. Pôd.15893/1957 zo dňa 26. októbra 1957 a rozhodnutím ONV Bratislava – vidiek č. Pôd.6899/1958 zo dňa 20. apríla 1960 boli podľa žalobcu iba v dočasnej správe ONV Bratislava – vidiek. Toto svoje tvrdenie podložil v žalobe ustanoveniami viacerých právnych predpisov ako aj rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn.

Mcdo 55/01 zo dňa 29. apríla 2003. Pokiaľ krajský súd vo svojom rozsudku konštatoval, že žiaden zo zákonov (zákon č. 229/1991 Zb., zákon č. 330/1991 Zb.) nerozlišuje a špeciálne neupravuje dočasnú a trvalú správu a v zákonnej úprave nie je určená podmienka, že táto správa musí byť trvalá, a že z rozhodnutia ONV Bratislava – vidiek zo dňa 20. apríla 1960 vyplýva, že národný výbor postupoval podľa prílohy D Vládneho nariadenia č. 122/1951 Zb. a § 6 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 104/1945 Zb. Nariadení SNR tak, že dotknuté nehnuteľnosti z dôvodov verejného záujmu pridelil do vlastníctva Československého štátu, Správe odboru pôdohospodárstva rady ONV Bratislava – vidiek, a preto boli splnené obidve podmienky na prechod vlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaným v pkv. č. X., k.ú. R. na obec – Hlavné mesto SR Bratislavu, tento jeho názor vychádza podľa žalobcu z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v rozhodnutí neboli zohľadnené dôkazy žalobcu týkajúce sa dočasnej správy ONV Bratislava – vidiek, ktoré sú prekážkou prechodu vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam na Hlavné mesto SR.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Konštatoval, že trvalú správu prideleného majetku zákon určuje negatívne v tých ustanoveniach, ktoré upravujú správu majetku, na ktorý sa nevzťahujú ustanovenia o dočasnej správe majetku národnými výbormi, ktoré niektoré predpisy upravujúce nakladanie s národným majetkom uvádzali. Poukázal na to, že doterajšie právne predpisy rozlišovali pojmy správa a dočasná správa, pričom odvolateľ sa vo svojich tvrdeniach podľa názoru žalovaného len domnieva, že ONV Bratislava – vidiek malo len dočasnú správu prideleného majetku, ale na podporu svojich argumentov neuvádza citáciu ustanovení vtedy platných právnych predpisov, preukazujúcu dočasnú správu ONV s národným majetkom. Konštatoval, že z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí vyplýva, že predpokladom prechodu vlastníctva vecí na obce sú jednak vlastníctvo SR a jednak existencia práva hospodárenia národného výboru k 24.11.1990. To znamená, že v tomto prípade boli splnené zákonné podmienky prechodu vlastníctva vecí štátu na obec podľa citovaného ustanovenia zákona o majetku obcí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p.v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) dňa 27. mája 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov súd zistil, že predmetom preskúvacieho konania je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre Hlavné mesto SR Bratislava, pracovisko Bratislava 5 č. 0-1-9-10/05-roep.Rus. zo dňa 7. októbra 2005. Prvostupňový správny orgán týmto rozhodnutím podľa § 7 ods. 3 zákona vyhovel námietke Hlavného mesta SR Bratislava, ktorú podalo v zákonnej lehote proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov parcel určeného operátu, vedených v pozemno-knižnej vložke č. X., k.ú. R. Namietateľ v námietke uviedol, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných v tejto pozemno-knižnej vložke je

Československý štát – v správe odboru pôdohospodárskeho Rady ONV Bratislava – vidiek v celosti, a v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. mali tieto pozemky prejsť do vlastníctva obce a nie na fyzické osoby, ako je uvedené v návrhu ROEP, ktorý vychádzal z pozemno-knižného zápisu vo vložke č. X., k.ú. R. Správa katastra pri prešetrovaní námietky zistila, že vlastníctvo dotknutých nehnuteľností je v pozemno-knižnej vložke vedené na Československý štát v správe odboru pôdohospodárskeho Rady ONV Bratislava – vidiek v celosti. K nadobudnutiu vlastníctva štátu došlo na základe ustanovenia § 10 zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme, a to rozhodnutím o výkupe zo dňa 26. októbra 1957, č. Pôd. 15893/1957, ktorý bol v pkv. č. X. poznamenaný dňa 14.02.1958 pod č. d. 771. Následne boli uvedené nehnuteľnosti rozhodnutím ONV - odboru pôdohospodárskeho Bratislava – vidiek z 20. apríla 1960, č. Pôd.6899/1958 z dôvodu verejného záujmu pridelené do vlastníctva Československého štátu v správe odboru pôdohospodárskeho Rady ONV Bratislava – vidiek. Pretože s účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí prešli do vlastníctva obcí nehnuteľnosti, ku ktorým patrilo ku dňu osobitného predpisu (zákona č. 369/1990 Zb.) právo hospodárenia národným výborom, správa katastra opravila REOP tak, že pri parcelách určeného operátu č. X. zrušila zápis v časti vlastníka K. M. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, J. H. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, R. M. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, L. H. (SPF) vo vlastníckom podiele $\frac{1}{4}$, v časti titul nadobudnutia pkv. č. X. a zapísala v časti vlastníka Hlavné mesto SR Bratislava vo vlastníckom podiele 1/1 a v časti titul nadobudnutia pkv. č. X. a zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

Proti rozhodnutiu správy katastra podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia sa odvoláva na ustanovenie § 7 ods. 3 zákona, ale podľa jeho názoru žalovaný mohol pri zrušení zápisu v časti vlastníka a v časti titul nadobudnutia rozhodnúť len v súlade s ustanovením § 12 ods. 1 tohto zákona za súčasného splnenia ostatných zákonných podmienok. Podľa jeho názoru námietka podľa ustanovenia § 7 ods. 3 zákona nie je identická s návrhom na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 tohto zákona, ktorý musí byť podaný v lehote ustanovenej na podanie námietok. Tvrdil, že namietateľ nepredložil odporcovi zákonom požadovaný zákonný protokol a zoznam nehnuteľností, ktorých vlastníctvo malo prejsť z vlastníctva štátu na obec. Len na základe takých právnych skutočností za predpokladu splnenia zákonnej podmienky, t.j. zistenia údajov odporujúcich skutočnostiam by mohol správny orgán vydať rozhodnutie, ktorým by potvrdil, že pozemky sú vo vlastníctve štátu.

Žalovaný rozhodnutím zo 16. januára 2006, č. Co 87/05-Na odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie správny katastra potvrdil s odôvodnením, že konanie podľa § 12 je špeciálnym správnym konaním, ktoré má za následok, že verejná listina alebo iná listina stráca právoplatnosťou rozhodnutia platnosť. Ide o výnimku zo zásady zakotvenú v ustanovení § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z., čo znamená, že predmetom konania v tomto prípade môžu byť aj pozemky a právne vzťahy k nim, ktoré sú evidované v súbore geodetických a v súbore popisných informácií. Správny orgán má podľa tohto ustanovenia rozhodnutím potvrdiť, že vlastníkom pozemku je iná osoba, než ktorej právo bolo osvedčené vydaním

notárskeho osvedčenia, resp. potvrdené spísaním protokolu a zoznamu o prechode vlastníctva štátu na obec. Pretože neboli splnené podmienky pre konanie podľa § 12 zákona správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď námietky Hlavného mesta SR Bratislava posúdil v súlade s § 7 tohto zákona. V ostatnom sa žalovaný stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi prvostupňového správneho orgánu.

Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca žalobu, v ktorej namietal, že predmetné nehnuteľnosti boli len v dočasnej správe ONV Bratislava – vidiek v zmysle vyhlášky č. 507/1950 Úradného vestníka, a preto neboli splnené predpoklady na prechod vlastníctva k dotknutému pozemku na Hlavné mesto SR Bratislava podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, a vlastníkom týchto nehnuteľností sa dňa 24.06.1991 stala Slovenská republika v správe Slovenského pozemkového fondu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. apríla 2003, sp. zn. Mcdo 55/01, v ktorom najvyšší súd o.i. konštatoval, že do trvalej správy národných výborov mohol prejsť majetok skonfiškovaný alebo získaný na účely pozemkových reforiem až po 01.09.1959 v zmysle vyhlášky č. 158/1951 Úradného vestníka. V prípade zapísania takýchto pozemkov v pozemkovej knihe na Československý štát v správe ONV – odborov pôdohospodárstva národné výbory ich mali k 24.11.1990 iba v dočasnej správe a preto neprešli do vlastníctva obcí. Podľa názoru najvyššieho súdu vysloveného v tomto rozsudku do trvalej správy mohol byť zverený národným výborom pôdohospodársky majetok ústredným orgánom, a po 01.09.1959 mohol prejsť do ich trvalej správy podľa vyhlášky č. 158/1959 Úradného vestníka o správe neprideleného pôdohospodárskeho majetku nadobudnutého z pozemkových reforiem. Pretože neboli splnené zákonné podmienky na prechod vlastníctva dotknutých nehnuteľností na obec, rozhodnutie žalovaného považoval za nezákonné a žiadal, aby ho krajský súd zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci je rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktorými bol opravený návrh ROEP v intenciách ustanovení zákona.

Podľa § 1 ods. 1 zákona v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len konanie) sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovej evidencie pozemkov (ďalej len register).

Podľa § 1 ods. 2 zákona predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií (ďalej len pozemok), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. a), b), c) zákona správny orgán zriaďuje pre každú obec komisiu na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len

komisia). Komisia spolupracuje so štátnymi orgánmi a s účastníkmi konania pri príprave a pri organizačnom zabezpečení zostavenia registra, zabezpečuje a zhromažďuje podklady potrebné na zostavenie registra a na rozhodnutie správneho orgánu podľa § 11 a 12 a plní ďalšie úlohy podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1 zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak neupravujú osobitné predpisy (zákon č. 162/1995 Z.z., zákon č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov).

Konanie sa začína na podnet správneho orgánu (§ 5 ods. 3 zákona).

Konanie sa začína dňom vyvesenia oznámenia správneho orgánu o jeho začatí na vhodnom mieste v obci (v jej časti); toto oznámenie bude vyvesené až do schválenia registra (§ 5 ods. 4 zákona).

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona podklady potrebné na zostavenie registra sa zisťujú z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločnosťami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci. Správny orgán zabezpečí zostavenie návrhu registra na základe údajov zistených podľa odseku 1 a ďalších podkladov. Priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo je známe, výpis z návrhu týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 a 4. Neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo štátna organizácia lesného pôdohospodárstva, ak ide o lesné pozemky; komisia doručí fondu alebo štátnej organizácii lesného hospodárstva výpis z návrhu registra.

Námietky spolu s ich odôvodnením možno podať komisii do 30 dní odo dňa doručenia výpisu z návrhu registra ak ide o účastníkov konania, ktorým sa výpis doručuje, uverejnenia návrhu registra, ak ide o neznámych vlastníkov alebo účastníkov konania, ktorým výpis návrhu registra nebolo možné doručiť alebo ich pobyt alebo sídlo nie sú známe.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného

predpisu (zákon č. 369/1990 Zb.) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán na to aj správny orgán prvého stupňa v preskúmvanej veci postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami zákonov, vo veci náležite zistili skutkový stav a dospeli k správne právnemu záveru.

Súd prvého stupňa pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa v rozsahu a dôvodov uvedených v žalobe správne konštatoval, že žalobné námietky nie sú dôvodné a preto nemôžu mať za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí správnych orgánov pre nezákonnosť.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že pre posúdenie dôvodnosti námietok vznesených Hlavným mesto SR Bratislava bolo nepochybné zistenie, že ku dňu účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí boli dotknuté pozemky, ku ktorým uplatnilo námietky vo vlastníctve Slovenskej republiky a národnému výboru patrilo právo hospodárenia.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že proti návrhu ROEP podalo Hlavné mesto Bratislava komisii na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim v zákonnej lehote námietku, ktorou vyhotoviteľovi ROEP vytýkalo, že nesprávne prešetril vlastnícke vzťahy k pozemkom zapísaným v pkv. č. X., k.ú. R., pretože podľa posledného zápisu bol zapísaný vlastníč Československý štát v správe odboru pôdohospodárskeho Rady ONV Bratislava – vidiek v celosti na základe rozhodnutia o výkupe a rozhodnutia o prúdele podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme. Námietka bola prerokovaná v komisii a predložená správne orgánu na rozhodnutie. Žalobca až v žalobe namietal, že dotknuté pozemky boli iba v dočasnej správe ONV Bratislava – okolie a preto Hlavné mesto SR Bratislava nesplnilo jednu z podmienok zákona na prechod vlastníctva k veciam na obec, a to aby mal k dotknutým nehnuteľnostiam právo hospodárenia.

Odvolací súd je toho názoru, že v konaní o námietke podľa § 7 ods. 3 zákona boli zistené dostatočné dôkazy na to, aby námietke namietateľa (Hlavné mesto SR Bratislava) na opravu návrhu ROEP bolo vyhovené.

Odvolací súd neprihliadol na odvolaciu námietku žalobcu, že krajský súd nezohľadnil dostatočne dôkazy týkajúce sa charakteru správy majetku konfiškovaných nehnuteľností, pretože toto rozhodovanie nebolo predmetom správneho konania, ktorým bola iba otázka splnenia podmienok pre rozhodnutie o námietke Hlavného mesta SR Bratislava a žalobca tieto námietky v správne konaní nevzniesol.

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že spory o vlastníctvo nie sú zverené správne orgánom a preskúmvaným rozhodnutím nie sú dotknuté práva

žalobcu na ochranu vlastníckeho práva, ktorej sa môže domáhať na súde v občianskoprávnom konaní.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. mája 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová